Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26468
Copyright: Admont, Benediktinerstift

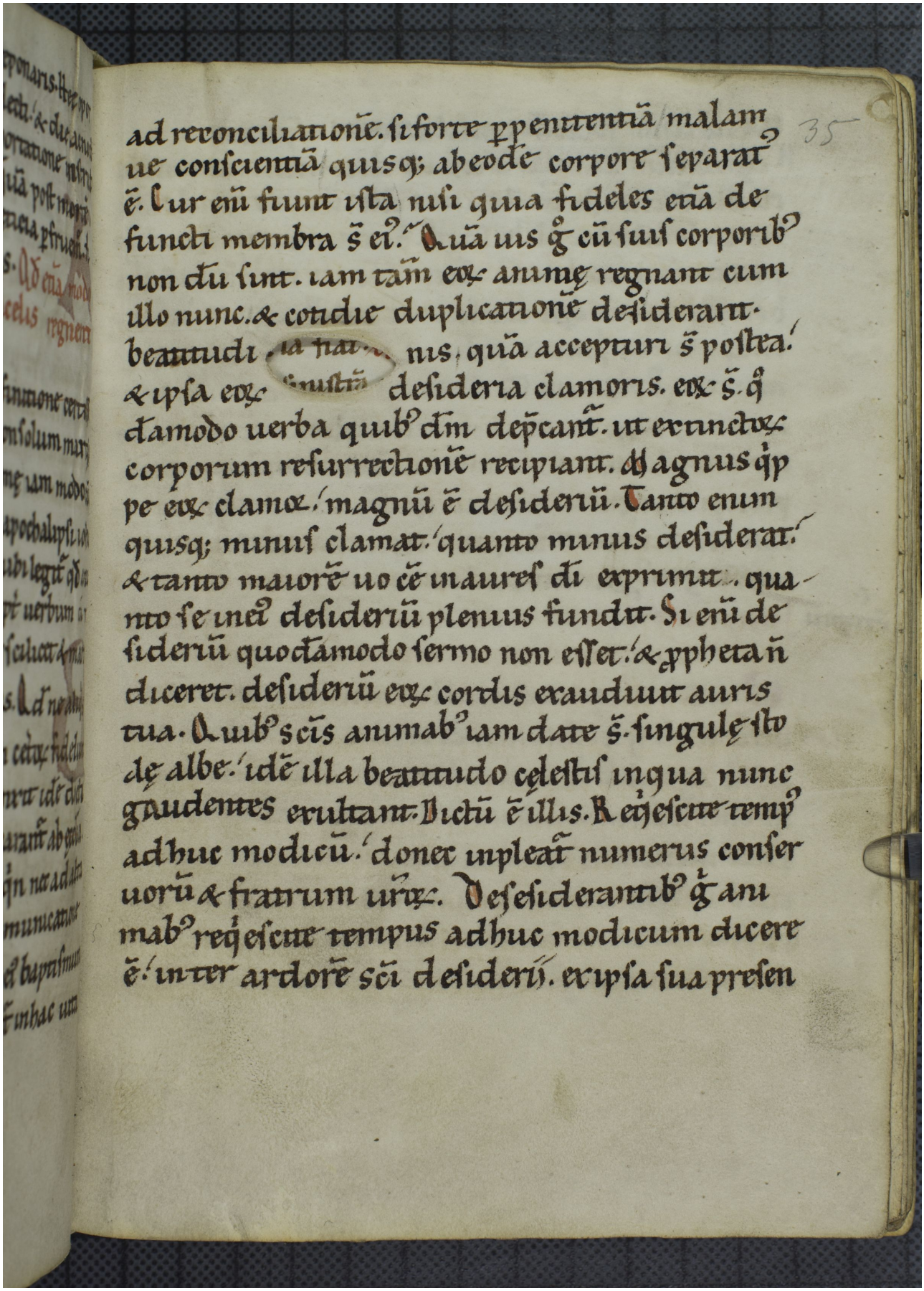

ad reconciliationē. si forte ꝑ penitentiā malam
ue conscientiā quisq; ab eo de corpore separat
ē. Cur enī fiunt ista nisi quia fideles etiā de
functi membra s̄ ei. Quā uis q̄ cū suis corporib̄
non diu sint. iam tam eorū animę regnant cum
illo nunc. & cotidie duplicationē desiderant.
beatitudi[illegible] nis. quā accepturi s̄ postea.
& ipsa eorū [illegible] desideria clamoris. eorū s̄. q̄
diamodo uerba quib̄ dm deprcant. ut extinctorū
corporum resurrectionē recipiant. dicit agnus q̄p
pe eorū clamor. magnū ē desiderū. Tanto enim
quisq; minus clamat. quanto minus desiderat.
& tanto maiorē uocē in aures di exprimit. quan
to se in ei desiderū plenius fundit. Si enī de
siderū quodamodo sermo non esset. & ypheta ñ
diceret. desiderū eorū cordis exaudiuit auris
tua. Quib̄ scis animab̄ iam date s̄. singulę sto
lę albe. idē illa beatitudo celestis in qua nunc
gaudentes exultant. Dictū ē illis. Requiescite temp̄
adhuc modicū. donec impleat numerus conser
uorū & fratrum uū. Desesiderantib̄ q̄ ani
mab̄ requiescite tempus adhuc modicum dicere
ē. inter ardorē sci desiderij. ex ipsa sua presen